

La dona i el destí

1. De què va? Una escriptora rep l'encàrrec de fer una novel·la a partir d'unes fotografies de dona, viatja a l'Argentina i li diagnostiquen càncer de mama...

2. Com va? De melodrama cru i nu. Luis Puenzo (*La historia oficial*, *Gringo viejo*) es treu l'espina del dracàs a *La pesta* (1992). Ha tardat dotze anys en tornar a dirigir però aprofita el temps.

Amb guió seu i de dues dones, la seva filla Lucía i Ángeles González-Sinde, explica una història d'amor, de rebel·lia, de dones que volen escapar-se del seu destí masculinitzat. Dues dones esplèndides –Aitana Sánchez-Gijón i Mercè Llorens–, dos temps històrics –anys 30 i 2003– i un denominador comú: homes que les volen seves. Relat que es fascina, es recrea, en símbols prou evidents: la dona que disposa del seu cos per fugir de lligams socials i la balena que, tot i escorada a la platja, acaba sortint a mar oberta. Si en el tram inicial el film pot resultar artificiós, literari, en el seu anar i venir en el temps i les seqüències, finalment imposa el miratge mític, dues dones geniüdes en una. I la posada en escena que té exquisida cura en els detalls minúsculs, les llums australs, els objectes, el tango eròtic i la interpretació colpidora.

3. I va: puta mare per a mentalitats obertes, sense presses i proclius al regust femení.

La puta y la ballena

Director: Luis Puenzo. Intèrprets: Aitana Sánchez-Gijón, Leonardo Sbaraglia, Mercè Llorens, Miguel Ángel Solá. Espanya-Argentina, 2004. 126 minuts. Lauren.

Marcana 14-1-04

x